

[Finansministeren.]

medens man alle andre steder skulle få opgang eller bevare den aktivitet, der er? Det er det synspunkt, den højtærede udenrigsminister allerede har været inde på.

Jeg tror, jeg vil have lov til at gøre en enkelt bemærkning, der måske kan hjælpe til at nærme synspunkterne til hinanden og også til at forklare, hvorfor denne bekymring kan opstå. Baggrunden må søges i importreguleringens historie og det, der ligger bag, da vi gennemførte en importregulering. Det skinnede ligesom lidt igenem, at flere ordførere ligesom ville antyde, at nu, 27 år efter, gjorde man en fejl god igen. Det havde været forkert — ja, jeg ser ikke specielt på det ærede medlem hr. Anker Lau, det ærede medlem sagde det ikke direkte, men der er andre, der har sagt sådan — at vi i 27 år havde haft en importregulering, og det var godt, vi kom af med den. Her synes jeg der er god grund til at understrege ikke alene baggrunden for indførelsen af importreguleringen — jeg tror endog, at det ærede medlem hr. Anker Laus parti var meget aktivt i denne forbindelse — men også, at i den økonomiske situation, vi havde i begyndelsen af 1930'erne og gennem 1930'erne med en betydelig arbejdsløshed ikke alene i Danmark, men i en lang række andre lande, en arbejdsløshed, som man søgte at skubbe over på hinanden, betød indførelsen af importregulering formentlig ikke alene, at man beskyttede bestemte danske industrivirksomheder, og at bestemte nye virksomheder kunne vokse op, men den betød også, at vi som helhed kunne have et højere beskæftigelsesniveau, end vi ellers ville kunne have. At dette måtte hænge sammen med, i hvilket omfang andre anvendte samme metode, blev åbenbart 1930'erne igennem. Så kom den anden verdenskrig, hvor nødvendigheden af at gribe ind var ganske naturlig, og derpå kom efterkrigstiden med dens vanskeligheder, men det er ikke unaturligt, at man her i slutningen af 1950'erne får et andet syn på importregu-

leringen. Det er de økonomiske forudsætninger, der er skiftet, og derfor er det heller ikke unaturligt, at man kan være usikker på, om de økonomiske forudsætninger er skiftet så meget, at man nu kan foretage denne ret drastiske ændring i vor handelspolitik. Det er heller ikke unaturligt, at man kan være usikker over for, om disse forudsætninger vil blive ved at være til stede ud i fremtiden. Så vidt jeg kunne forstå, var det denne usikkerhed bl. a. hos det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der beherskede det ærede medlems tale i går.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen var inde på, om man ikke skulle gå lidt forsigtigere frem. Det er naturligvis vanskeligt at sige alt for meget, særlig alt for langt frem, om, hvordan den økonomiske udvikling vil blive, men det er vel ikke nogen tilfældighed, at Vesteuropas økonomiske klima er blevet bedre i de sidste 4-5 år, at vor konkurrencedygtighed over for omverdenen, ja, selv over for USA, også er bedre i dag, og der er i og for sig ikke fremført argumenter for, at dette bare skulle være noget kortvarigt. Hertil kan føjes, at der heller ikke er fremført argumenter for, at det skulle være noget langvarigt.

Her vil jeg gerne fremføre det argument, at det, at vi har fået de seks, og det, at vi nu får de syv, skulle vel tyde i retning af stabilisering af produktion og beskæftigelse, og altså også produktion og beskæftigelse inden for vort område. Derfor, jo hurtigere vi kan få fordelene — jeg siger udtrykkeligt fordelene — ved at gå ind i det større marked, og jo hurtigere vi kan få de partnere, vi skal samarbejde med, til også at delagtiggøre os i deres markeder, jo hurtigere og stærkere bliver økonomien, og jo bedre vil vi være rustet den dag, der kommer en økonomisk krise, hvad jeg ikke håber og heller ikke kan se der er nogen direkte udsigt til, men dog ikke kan udelukke. I hvert fald kan det ikke være rigtigt at indrette sin økonomi på, at vi har en økonomisk krise eller en nær fore-